

Sygn. akt I C 790/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant Lucyna Kazimierczuk

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2014 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej w B.

przeciwko M. D.

o zapłatę 3 873,50 zł

I. zasądza od pozwanej M. D. na rzecz strony powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej w B. kwotę 500 (pięćset) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 maja 2013 r.;

II. umarza postępowanie co do kwoty 1 320 (jeden tysiąc trzysta dwadzieścia) zł;

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 143,40 zł (sto czterdzieści trzy zł 40/100) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 790/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa Spółdzielnia Mieszkaniowa w B. wniosła o zasądzenie od pozwanej M. D. kwoty 3 873,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i zasądzenie kosztów procesu podnosząc w uzasadnieniu pozwu, iż pozwana posiada tytuł prawny do lokalu, którego powód jest zarządcą i z tego względu comiesięcznie obowiązana jest regulować opłaty eksploatacyjne z tytułu utrzymania zajmowanego lokalu. Strona powodowa wskazała, że zaległość pozwanej na dzień 30 kwietnia 2013 r. wynosi łącznie 3 873,50 zł z czego należność główna to 3 556,22 zł zaś odsetki ustawowe to 317,28 zł.

Od wydanego przez referendarza sądowego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwana wniosła sprzeciw zaskarżając go w całości i zarzucając nieudowodnienie roszczenia, wadliwe wezwanie do spełnienia świadczenia, zarzut przedawnienia, a nadto zarzuciła, iż czynsz jest opłacany terminowo i brak jest podstaw by żądać dodatkowej niczym nie udowodnionej należności. Pozwana wskazała, że na bieżąco opłaca czynsz, a po otrzymaniu wezwania do zapłaty zwróciła się do strony powodowej o wyjaśnienie zadłużenia i wyszczególnienie zaległości. Uzasadniając zarzut przedawnienia podała, że w rozliczeniach permanentnych okres przedawnienia wynosi jeden rok.

W piśmie procesowym z dnia 16 września 2013 r. strona powodowa podtrzymała żądanie co do kwoty 2 553,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, cofając pozew w części ponad kwotę 2 553,50 zł podając, że dochodzona pozwem kwota obejmowała niedopłatę z tytułu opłat eksploatacyjnych za okres od 1 grudnia 2011 r. do 30

kwietnia 2013 r., w tym rozliczenie centralnego ogrzewania za rok 2011/2012 w kwocie 2 569,48 zł i do należności tych doliczone zostały odsetki ustawowe 317,28 zł. Strona powodowa podniosła, że zadłużenie pozwanej za okres do 30 listopada 2010 r. zostało rozliczone na podstawie nakazu zapłaty z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie (...) i uregulowane w wyniku prowadzonego postępowania egzekucyjnego. Powodowa spółdzielnia wskazała, że termin przedawnienia wynosi 3 lata i z tego względu zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwaną jest chybiony. Strona powodowa wskazała na zestawienie miesięcznych należności za lokal i sposób rozliczenia wpłat dokonywanych przez pozwaną podnosząc, że obecnie pozwana zalega jedynie z tytułu rozliczenia c.o., a w tym zakresie obowiązują przepisy ustawy o własności lokali, a nie o spółdzielniach mieszkaniowych i we Wspólnocie obowiązuje uchwalony regulamin rozliczenia centralnego ogrzewania, który obowiązuje wszystkich właścicieli, w tym i powoda. Strona powodowa wskazała, że w wyniku rozliczenia c.o. za sezon grzewczy 2011/2012 powód jako właściciel 27 lokali objętych spółdzielczymi prawami do lokali został zobowiązany do zapłaty kwoty 2 889,71 zł z tytułu niedopłaty za c.o. Powyższa kwota została uregulowana 30 października 2012 r. i z rozliczenia zbiorowego, jak i indywidualnego dla lokalu pozwanej wykonanego przez firmę (...) wynika, że na lokalu pozwanej pojawiła się niedopłata 2 556,98 zł.

W piśmie pozwanej z dnia 4 grudnia 2013 r. pozwana wskazała, że żądana kwota nie jest należnością, lecz karą za odmowę zainstalowania podzielników, że jest ona bezprawna i powołała przepisy Prawa energetycznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwanej M. D. przysługuje własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w B..

Dowód:

- przydział lokalu mieszkalnego - k.8

Strona powodowa skierowała pozew przeciwko pozwanej o zapłatę 1 590 zł w dniu 14 stycznia 2011 r. i referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Na jego podstawie została wszczęta przeciwko pozwanej egzekucja, która została zakończona w styczniu 2013 r.

Dowód:

- pozew z dnia 14.01.2011 r. - k.31 - 32

- nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym - k.33

- postanowienie z dnia 29.01.2013 r. - k.34

W sezonie grzewczym 2010/2011 pozwana za dostarczone do jej lokalu ciepło miała zapłacić 505,54 zł.

Dowód:

- łączne rozliczenie kosztów dla zarządcy nieruchomości - k.78

W dniu 17 czerwca 2011 r. Wspólnota Mieszkaniowa nieruchomości położonej przy ul. (...) w B. zawarła umowę zlecenia administrowania nieruchomością wspólną zlecając te czynności Spółce z o.o. (...) w N..

Dowód:

- umowa zlecenia administrowania nieruchomością wspólną - k.84 - 87

W dniu 3 października 2011 r. Wspólnota Mieszkaniowa nieruchomości położonej przy ul. (...) w B. ta podjęła uchwałę nr (...) w sprawie przyjęcia Regulaminu rozliczania centralnego ogrzewania. Okres rozliczeniowy dla centralnego

ogrzewania został określony na kolejnych 12 miesięcy od 1 czerwca do 31 maja roku następnego. Regulamin rozliczania centralnego ogrzewania wszedł w życie w dniu podjęcia uchwały - 3 października 2011 r.

Dowód:

- uchwała nr (...) z załącznikiem w postaci regulaminu rozliczania kosztów dostawy energii cieplnej - k.88 - 92

Pozwana nie ma zamontowanych w zajmowanym lokalu mieszkalnym podzielników kosztów ogrzewania.

Okoliczność bezsporna

Strona powodowa wniosła o uchylenie uchwały nr (...) r. z dnia 3 października 2011 r. w sprawie przyjęcia regulaminu rozliczenia centralnego ogrzewania. Sąd Okręgowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 30 stycznia 2012 r. oddalił powództwo.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 30.01.2012 r. z uzasadnieniem - k.129 - 135

Zarządca Wspólnoty, w której położony jest lokal pozwanej informował mieszkańców o projektowanych uchwałach w sprawie rozliczenia energii cieplnej dla celów centralnego ogrzewania poprzez wywieszenie informacji na klatce schodowej.

Dowód:

- informacja z dnia 29.09.2011 r. - k.98

Pozwana obowiązana była ponosić comiesięcznie zaliczki na poczet kosztów c.o. Od 1wrześniu 2011 r. do 31 maja 2012 r. wynosiła ona 153,58 zł miesięcznie.

Dowód:

- wymiary czynszowe 38, 39, 40,

W dniu 19 września 2012 r. M. Polska dokonała rozliczenia kosztów dla użytkownika - pozwanej M. D., wg którego koszty dostarczonego ciepła w sezonie grzewczym 2011 /2012 wyniosły 4 384,66 zł oraz rozliczenia zbiorczego dla osób zamieszkujących w lokalach przy ul. (...) w B.. Łącznie z pozwaną siedem osób posiadała niedopłatę z tytułu dostarczonego do ich lokali ciepła.

Dowód:

- rozliczenie kosztów dla użytkownika - k.96

- rozliczenie zbiorcze c.o. za sezon grzewczy 2011/2012 - k.95

W dniu 19 października 2012 r. zarządca wystawił rachunek dla strony powodowej dotyczący rozliczenia centralnego ogrzewania na kwotę 2 889,71 zł.

Dowód:

- rachunek nr (...) - k.93

Strona powodowa dokonała zapłaty tej kwoty w dniu 30 października 2012 r.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu - k.94

Pismem z dnia 1 marca 2013 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 3 943,29 zł tytułem zaległych opłat z tytułu zajmowania lokalu mieszkalnego.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem odbioru - k.11 i 12

Pozwana zwróciła się do strony powodowej o wyszczególnienie zaległej kwoty, bowiem 11 marca 2013 r. uregulowała zadłużenie i z tego względu żąda wyjaśnień.

Dowód:

- pismo pozwanej z dnia 11.03.2013 r. - k.21

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wobec uznania przez pozwaną roszczenia co do kwoty 500 zł w tym zakresie należało uwzględnić.

Po doręczeniu sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym strona powodowa wskazała dopiero w sposób jednoznaczny z jakiego konkretnie tytułu domaga się zapłaty od pozwanej M. D.. Wówczas też dokonała rozliczenia wpłat wnoszonych przez pozwaną i dopiero w wyniku tego okazało się, że powództwo co do kwoty 1 320 zł nie jest zasadne i strona powodowa ograniczyła w tej części żądanie. Jak wynika z zestawienia miesięcznych należności za lokal i wpłat pozwanej w istocie strona powodowa wnosząc pozew nie mogła uwzględnić jedynie dwóch wpłat po 440 zł jednej zaksięgowanej w dniu 23 maja 2013 r. i drugiej zaksięgowanej 13 czerwca 2013 r.

Po dokonaniu rozliczenia wpłat pozwana nie kwestionowała sposobu tego rozliczenia, nie budziło ono wątpliwości w kontekście dowodów wpłat i wymiarów czynszowych, tym samym kwestia opłat eksploatacyjnych nie była już sporna. Zatem szczegółowe ustalenia stanu faktycznego i rozważanie tej kwestii jest zbędne.

Spór pozostał w zakresie należności za dostarczone do lokalu pozwanej ciepło w sezonie grzewczym 2011/2012. Zdaniem strony powodowej pozwana posiada z tego tytułu zaległość w kwocie 2 553,50 zł.

W pierwszej kolejności stwierdzić wypada, że strona powodowa nie udowodniła wysokości dochodzonego roszczenia i jego zasadności tym bardziej, że pozwana kwestionowała nie tylko zasadę, według której zostało wyliczone, ale i jego wysokość, co wynikało już z zarzutów wskazanych przez pozwaną w sprzeciwie.

Z przedstawionych przez stronę powodową wymiarów czynszu nie wynika w jakiej wysokości pozwana obowiązana była ponosić zaliczki za centralne ogrzewanie w miesiącach czerwiec, lipiec i sierpień 2011 r., wszak nowy sezon grzewczy rozpoczynał się z dniem 1 czerwca 2011 r. Uchwała nr (...) i regulamin rozliczania kosztów centralnego ogrzewania weszły w życie w dniu 3 października 2011 r. i z wymiaru czynszu w postaci całkowitej opłaty za mieszkanie od dnia 1 września 2011 r. wynika, że zaliczka za c.o. wynosiła 153,58 zł. Taka sama zaliczka wynika z wymiaru czynszu z dnia 28 grudnia 2011 r. który określał należne opłaty od 1 stycznia 2012 r. Sezon grzewczy trwał do 31 maja 2012 r. Z zestawienia miesięcznych należności za lokal i wpłaty pozwanej od czerwca 2011 r. do 31 maja 2012 r. wynika, że na koniec maja 2012 r. pozwana miała nadpłatę 7,66 zł z tytułu należnych opłat eksploatacyjnych oraz ciepła, ponieważ zgodnie z wymiarami czynszu zaliczka na c.o. określana była w wymiarach. Strona powodowa powołała na okoliczność zaległości pozwanej z tytułu rozliczenia ciepła rachunek (...), przelew na kwotę 2 889,71 zbiorcze rozliczenie c.o. ze sezon grzewczy 2011/2012. Ze zbiorczego rozliczenia c.o. wynika, że nie tylko pozwana posiadała niedopłatę, w jej przypadku w kwocie 2 556,98 zł, lecz jeszcze sześć innych osób. Z kolei rozliczenie kosztów dla użytkownika wskazuje, że koszt dostarczonego ciepła do lokalu pozwanej to 4 384,66 zł, zaś uiszczone przez nią zaliczki to 1 827,68 zł.

W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że w piśmie procesowym strony powodowej wskazano, że przedpłaty pozwanej na c.o. wyniosły 1 815,18 zł. Rozliczenie kosztów dla użytkownika podpisane przez przedstawicieli strony powodowej wskazuje na niedopłatę 2 569,48 zł. Łącznej wysokości zaliczek na poczet c.o., czyli tzw. przedpłaty nie sposób określić na podstawie przeprowadzonych dowodów, skoro brak jest danych o ich wysokościach od czerwca do sierpnia 2011 r., a przedstawiane dokumenty zawierają różne kwoty dokonanych zaliczek przez pozwaną. Od września 2011 r. do maja 2012 r. pozwana wpłaciła na c.o. 1 382,22 zł (9 miesięcy x 153,58 zł), natomiast nie wiadomo w jakiej kwocie były należne i w jakiej zostały uiszczone zaliczki w okresie czerwiec - sierpień 2011 r.

Zgodnie z przepisami regulaminu rozliczenia ciepła pkt II-gi Rozliczenie kosztów ciepła, koszty całkowite (koszty stałe + koszty zmienne) rozlicza się: - w 50 % proporcjonalnie do powierzchni ogrzewanej lokali,

- w 50 % proporcjonalnie do wskazań podzielników kosztów ogrzewania z uwzględnieniem współczynników korekcyjnych ustalanych dla lokalu na podstawie jego położenia w budynku LAF IUF,

- koszty rozliczenia ciepła wg stawki uzgodnionej z firmą rozliczeniową w stosunku do liczby podzielników kosztów zamontowanych w lokalu.

W części regulaminu rozliczania kosztów c.o. dotyczącej Odczytów podzielników kosztów ogrzewania określono sytuację w braku możliwości odczytu urządzeń pomiarowych i postanowiono, że po wyczerpaniu możliwości opisanych w pkt 2 przypisuje się danemu lokalowi zużycie ciepła według następującej zasady:

a) 50% kosztów całkowitych wg powierzchni ogrzewanej lokali,

b) 50 % kosztów całkowitych - powierzchnia lokalu x 200 % kosztów lokalu o najwyższym odczycie w przeliczeniu na 1 m² powierzchni ogrzewanej. Zgodnie z przepisem art.45 a ust. 8 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz.1059 ze zm.) koszty zakupu ciepła, o których mowa w ust. 2, rozlicza się w części dotyczącej:

1) ogrzewania, stosując metody wykorzystujące:

a) dla lokali mieszkalnych i użytkowych:

- wskazania ciepłomierzy,

- wskazania urządzeń wskaźnikowych niebędących przyrządami pomiarowymi w rozumieniu przepisów metrologicznych, wprowadzonych do obrotu na zasadach i w trybie określonych w przepisach o systemie oceny zgodności,

- powierzchnię lub kubaturę tych lokali,

b) dla wspólnych części budynku wielolokalowego użytkowanych przez osoby, o których mowa w ust. 2, powierzchnię lub kubaturę tych części odpowiednio w proporcji do powierzchni lub kubatury zajmowanych lokali; (...)

W ust. 9 powołanego art. 45a Prawa energetycznego wskazano, że właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego dokonuje wyboru metody rozliczania całkowitych kosztów zakupu ciepła na poszczególne lokale mieszkalne i użytkowe w tym budynku, tak aby wybrana metoda, uwzględniając współczynniki wyrównawcze zużycia ciepła na ogrzewanie, wynikające z położenia lokalu w bryle budynku przy jednoczesnym zachowaniu prawidłowych warunków eksploatacji budynku określonych w odrębnych przepisach, stymulowała energooszczędne zachowania oraz zapewniała ustalanie opłat, o których mowa w ust. 4, w sposób odpowiadający zużyciu ciepła na ogrzewanie i przygotowanie ciepłej wody użytkowej.

Mając na względzie przepisy regulaminu rozliczania kosztów c.o., powołane przepisy Prawa energetycznego i wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 30 stycznia 2012 r. stwierdzić należy, że w istocie w sprawie(...) nie był kwestionowany sposób rozliczania centralnego ogrzewania w przypadku braku pomiarów ciepła w mieszkaniach

nieopomiarowanych. Spółdzielnia Mieszkaniowa w B. nie podnosiła w tamtej sprawie, że niezasadnie został określony współczynnik 200 % kosztów lokalu o najwyższym odczycie. Wskazał na to Sąd Okręgowy w Świdnicy w uzasadnieniu wyroku z dnia 30 stycznia 2012 r. w przedostatnim akapicie uzasadnienia. Co więcej, podniósł, że strona powodowa jako właściciel lokali w których nie dokonano wymiany, czy instalacji pomiarów ciepła mogła bez przeszkód doprowadzić do montażu nowych podzielników i przystosować lokale do nowego sposobu rozliczenia kosztów centralnego ogrzewania. Zgodzić należy się z tym stanowiskiem, ponieważ to powodowa Spółdzielnia jest właścicielem lokalu zajmowanego przez pozwaną, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe. Rzeczą strony powodowej było wezwanie pozwanej do udostępnienia lokalu, nawet za pośrednictwem zarządcy i ewentualne wystąpienie w przypadku odmowy na drogę postępowania cywilnego celem uzyskania stosownego orzeczenia w tym przedmiocie. Tymczasem brak jest w sprawie dowód z których wynikałoby, że pozwana wiedziała o montowaniu pomiarów. Strona powodowa lub zarządca mogli skierować w tym zakresie wezwanie na piśmie z potwierdzeniem odbioru. Z tych względów uznać należy, że strona powodowa nie wykazała w myśl przepisu art.6 k.c., że to z przyczyn leżących po stronie pozwanej nie doszło do montażu w zajmowanym przez nią lokalu pomiarów.

Wówczas, gdyby zostało to wykazane, to zgodnie z przepisem art.45a ust. 12 prawa energetycznego 12, to rozliczenie winno nastąpić w oparciu o regulamin, który powinien dopuszczać możliwość zamiennego rozliczania opłat za ciepło dla lokali mieszkalnych lub użytkowych na podstawie ich powierzchni lub kubatury oraz określać warunki stosowania zamiennego rozliczania. Przepis ten jednak nie dopuszcza przyjęcia w regulaminie rozliczania c.o. przyjętego uchwałą nr (...) swego rodzaju współczynnika 200 %. Nie jest to żaden współczynnik wyrównawczy. Współczynniki te określone zostały w ust. 9 art.45a Prawa energetycznego.

Zgodnie z art.4 ust. 8 z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz.1222) członkowie spółdzielni, osoby niebędące członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, oraz właściciele niebędący członkami spółdzielni mogą kwestionować zasadność zmiany wysokości opłat bezpośrednio na drodze sądowej. W przypadku wystąpienia na drogę sądową ponoszą oni opłaty w dotychczasowej wysokości. Ciężar udowodnienia zasadności zmiany wysokości opłat spoczywa na spółdzielni.

Skoro pozwana kwestionowała zasadność obciążenia jej należnością wyliczoną przy uwzględnieniu 200 %, to strona powodowa winna wykazać z jakich przepisów prawa wynika przyjęte 200 %, a nadto udowodnić które koszty lokalu były o najwyższym odczycie, ponieważ to one zgodnie z regulaminem rozliczania c.o. miały stanowić podstawę naliczenia 200 %. Te okoliczności nie zostały wykazane. Zbędne przy tym było wnioskowanie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości wysokości i prawidłowości wyliczenia zadłużenia w spornym okresie, wobec braku wskazanych wyżej dowodów. W uzasadnieniu wyroku z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie II CSK 347/12 Sąd Najwyższy wskazał, że z przepisu art.45a ust.8 Prawa energetycznego wynika obowiązek właściciela lub zarządcy budynku dokonania wyboru jednej z metod rozliczania kosztów zakupu ciepła, określonych w art. 45a ust. 8 Prawa energetycznego przez i to wyłącznie za pomocą kryteriów ustawowych określonych w art. 45a ust. 9 Prawa energetycznego.

Zwrócić należy uwagę, że w sezonie grzewczym 2010/2011 koszty ciepła dostarczonego do lokalu pozwanej to 1 505,54 zł oraz 24,13 zł, co wynika z łącznego rozliczenia kosztów dla zarządcy nieruchomości (k.78). Z rozliczenia z dnia 19 września 2012 r. koszty te wyniosły 4 384,66 zł. Pozwana uiszczała zaliczki na poczet c.o. w kwocie 1 827,68 zł lub 1 815,18 zł (strona powodowa nie doniosła się do tej różnicy nie precyzując z czego ona wynika). Z rozliczeń kosztów ciepła dla użytkowników wystawionych przez Metrona Polska wynika, że niedopłata to 2 556,98 zł, wystawionego przez stronę powodową to 2 569,48 zł, a z żądania określonego w piśmie procesowym z dnia 16 września 2013 r. to 2 553,50 zł.

Mając powyższe na względzie Sąd oddalił powództwo w zakresie kwoty 2 053,50 zł jako nieudowodnionej, zasądzając kwotę 500 zł, której pozwana nie kwestionowała uznając, że koszty ogrzania jej lokalu to kwota około 2 327 zł (wpłacone zaliczki plus 500 zł).

Wobec cofnięcia pozwu w zakresie kwoty 1 320 zł dotyczącej opłat eksploatacyjnych Sąd na mocy art.355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie uznając, że czynność ta nie narusza przepisu art.203 § 4 k.p.c.

Sąd oddalił wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków A. K. i A. S., wszak prowadzenie dowodów tymi środkami dowodowymi w kontekście zawnioskowanej tezy dowodowej nie jest przydatne. Dowodami na okoliczność zadłużenia pozwanej są dokumenty księgowe, a nie zeznania głównej księgowej strony powodowej. Ponadto dowód z zeznań świadka A. S. na okoliczność przyczyn niedopłaty za c.o. za sezon grzewczy 2011/2012 jest już zupełnie niezrozumiały, ponieważ okoliczność ta jest bez znaczenia dla sprawy. Istotne dla rozstrzygnięcia sprawy było na jakiej podstawie i w jakiej wysokości pozwana obowiązana była ponieść koszty ciepła dostarczonego do zajmowanego przez nią lokalu.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 100 k.p.c. zasądzając je w części w jakiej pozwana przegrała sprawę 20 % liczonej jako stosunek 500 zł do 2 553,50 zł. Brak podstaw by uznać, że co do kwoty 1 320 zł pozwana również przegrała proces, bowiem dopiero w piśmie procesowym z dnia 16 września 2013 r. strona powodowa przedstawiła wyczerpujące wyliczenie i mimo że część wpłat nastąpiła przed wytoczeniem powództwa, to po sprzeciwie pozwanej ograniczyła swe żądanie. zatem Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 143,40 zł jako 20 % z kosztów powodowej Spółdzielni w łącznej kwocie 717 zł (100 zł opłata sądowa, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa i 600 zł koszty zastępstwa procesowego).